

Vandregæld

Der var engang en ung mand, som var studerende og i pengenød. Til sidst havde han ikke penge til hverken tøj mad eller bøger, i sin nød gik han til en af sine onkler for at bede ham om at låne lidt penge, så han kunne klare sig. Onklen gik hen til sit skab, fandt pengekassen frem og tog et tykt bundt sedler op af den. Han rakte pengesedlerne til den unge mand, og den unge mand takkede og lovede at han nok skulle betale hver en øre tilbage, så snart han var færdig med at studere og havde fået sig et arbejde.

Men onklen rystede på hovedet og sagde: "Nej jeg vil ikke have pengene igen, for jeg har ikke brug for de penge nu. Men det havde jeg engang, og da var der én, der gav mig nogle penge, så jeg kunne klare mig. Derfor har jeg en vandregæld, som jeg nu har betalt ud, ved at give dig disse penge. Nu får du så selv en vandregæld, og det betyder, at når du engang bliver mødt af et menneske, som kommer til dig og beder dig om penge, så skal du give ham pengene og lade din vandregæld gå videre til ham."